

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

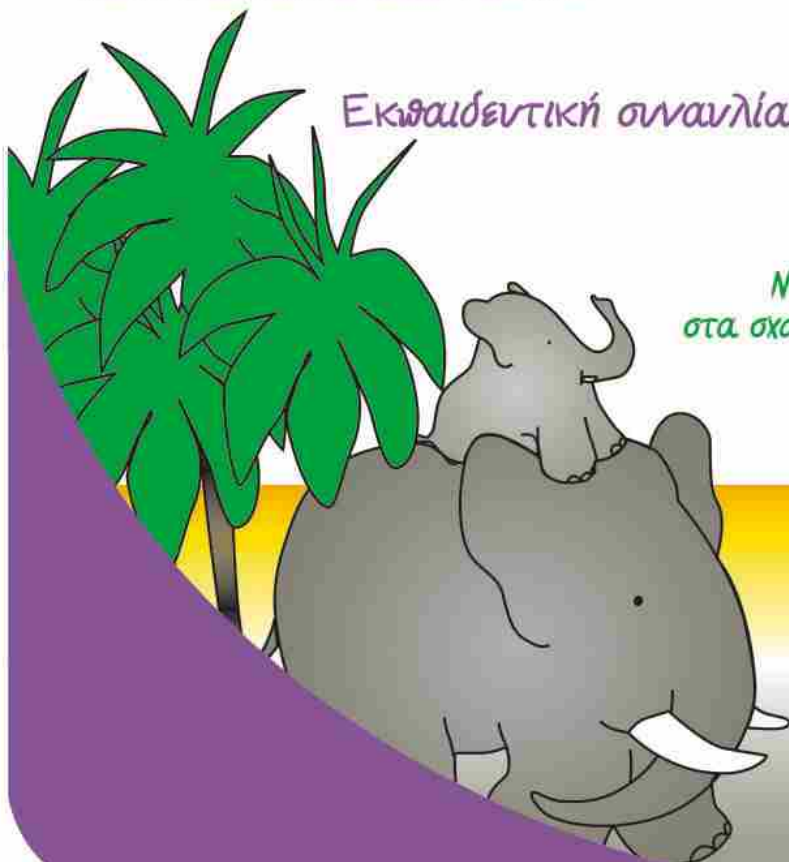
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εκπαιδευτική συναυλία για μικρούς και μεγάλους

Μία προσφορά της ΚΟΘ
στα σχολεία του νομού Θεσσαλονίκης

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.:

C·L·A·S·S·I·C·A·L
HOTELS

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΟΚ
ΙΟΚ

1006

Αδύτι

EPT3

100

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (ΕΤΟΣ)

Πρόεδρος
Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος
Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Στέλλα Μπότζα
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζικά

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:
Λίνα Μυλωνάκη
Μουσικολογική Ανάλυση:
Evelin Voigtmann
Μεταφράσεις:
Γλώσσημα & Βερχάιμ

Σχεδιασμός εντύπου:
motley co.
Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.
Νώντας Στυλιανίδης
Φίλμ - Εκτυπώσεις:
Κουρτίδου-Μυλαράκης

www.tssso.gr

Παρασκευή 16 Μαρτίου 2007
Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 11 το πρωί

Εκπαιδευτική συνάντηση

«Τι μπορεί να κάνει η μουσική;»

Pablo de Sarasate (1844-1908)

«Τσιγγάνικες μελωδίες» για βιολί και ορχήστρα, έργο 20 (9')

Paul Dukas (1865-1935)

«Ο μαθητευόμενος μάγος» (12')

Francis Poulenc (1899 - 1963)

«Η ιστορία του Μισαμιάρ, του μικρού ελέφαντα» (23')
για αφηγητή και ορχήστρα

Daniel Montané
διευθυντής ορχήστρας

Γκρέτα Παυτά
βιολί

Χρίστος Παπαγεωργίου
διάνο-αφήγηση

PABLO DE SARASATE (1844-1908)

«ΤΣΙΓΓΑΝΙΚΕΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ» ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΕΡΓΟ 20

Ο Ισπανός βιολονίστας Pablo de Sarasate (1844-1908) εντυπωσίασε στα 10 του χρόνια τόσο πολύ την βασίλισσα της Ισπανίας με το παίξιμό του, που εκείνη του χάρισε ένα βιολί Στραντιβάριους του 1724. Ύστερα από τις σπουδές του στο Κονσερβατοούαρ του Παρισιού (1856-1859), ο Σαραζάτε ξεκίνησε μια λαμπρή καριέρα ως δεξιότεχνης βιολιστής πρώτα στην πατρίδα του και, στη συνέχεια, σ' όλο τον κόσμο. Η καθαρότητα του ήχου του, σε συνδυασμό με μια καταπληκτική τεχνική, ώθησαν πολλούς συγχρόνους του να του αφιερώσουν κάποιο έργο, όπως ο Λαλό, ο Μπρουκ και ο Σαιν-Σανς, ο οποίος του έγραψε μάλιστα τρία κοντσέρτα. Ο ίδιος ο Σαραζάτε έχει συνθέσει επίσης έναν αξιόλογο αριθμό έργων για σόλο βιολί, που είναι εμπνευσμένα συχνά από λαϊκές μελωδίες της Ισπανίας.

Η ξεχωριστή δεξιότητά του διακρίνεται εμφανέστατα και στο πιο γνωστό του έργο, τις «Τσιγγάνικες Μελωδίες», στο οποίο εκτός από την ίδια τη δεξιότητά του συνθέτη γίνεται αναφορά και στο δεξιότεχνικό παίξιμο των Τσιγγάνων βιολονιστών. Επίσης διατηρεί το χαρακτήρα του αυτοσχεδιασμού των βιολονιστών, έτσι ώστε σε λίγα σημεία μόνο διακρίνονται μελωδικά αποσπάσματα τα οποία παρουσιάζουν -ως τσιγγάνικο χρώμα- είτε την αυξημένη δευτέρα είτε ρυθμικές συγκοπές. Αυτά τα αποσπάσματα μετατρέπονται από τον σολίστ σε ποικίλες μορφές δεξιότεχνικού παιξίματος και ενώ στις δυο αρχικές ενότητες διαφαίνεται το έντονο πάθος στην έκφραση, η τελευταία ενότητα (*Allegro molto vivace*) τονίζει τη ζωντάνια και τον οίστρο των τσιγγάνικων ρυθμών.

Evelin Voigtmann

PAUL DUKAS (1865-1935)

«Ο ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΣ ΜΑΓΟΣ», ΣΥΜΦΩΝΙΚΟ ΣΚΕΡΤΣΟ

Ο Πωλ Ντουκά υπήρξε μία από τις πιο εξαιρετικές μορφές στη σύγχρονη μουσική, μια αληθινά σπάνια μορφή. Ένας λαμπρός συνθέτης, ένας σοφός αισθητικός, ένας σεμνός καλλιτέχνης.

Σαν συνθέτης άφησε λίγα αλλά σημαντικά έργα, όπου η υψηλή εμπνευση ζευγαρώνεται με τη σοφία της τεχνικής και το βάθος του αισθήματος με την εκλεπτυσμένη αίσθηση της φόρμας. Σε όλα τα έργα του υπάρχει η σφραγίδα ενός πνεύματος που κατέχει σε μέγιστο βαθμό όλα τα μυστικά της τέχνης του και που ξέρει τέλεια να τα χρησιμοποιεί με μέτρο και απaráμιλλη δεξιότητα. Σαν αρχιτέκτονας της φόρμας και σαν ενορχηστρωτής, ο Dukas αποδεικνύεται ένας από

τους μεγάλους δασκάλους της σύγχρονης σχολής. Υπόδειγμα ποιητικού κάλλους είναι το «χορευτικό ποίημα» (roème danse) "La Peri". Έξοχα δείγματα της τέχνης του είναι η συμφωνία του, το λυρικό δράμα του «Η Αριάδνη και ο Κυανοπύγωνα» ("Ariane et Barbe-Bleue"), η Εισαγωγή "Polyeucte" και το σκέρτσο «Ο μαθητευόμενος μάγος».

Σαν αισθητικός και μουσικοκριτικός υπήρξε σπάνια αυθεντία. Τα κυριότερα έργα του, συγκεντρωμένα σ' έναν μεγάλο τόμο με τίτλο "Ecrits sur la Musique", αποτελούν μian ανεξάντλητη πηγή σοφίας. Σαν καθηγητής της σύνθεσης στο Κονσερβατουάρ και στην Εκόλ Νορμάλ στο Παρίσι υπήρξε για 22 χρόνια (από το 1913 έως το θάνατό του, το 1935) ένας απaráμιλλος δάσκαλος, καθηγητής και σύμβουλος.

Το συμφωνικό του σκέρτσο «Ο μαθητευόμενος μάγος», ένα από τα πιο δημοφιλή συμφωνικά έργα του διεθνούς ρεπερτορίου, γράφτηκε στα 1897 και δόθηκε σε πρώτη εκτέλεση την ίδια χρονιά, σε συναυλία της Εθνικής Μουσικής Εταιρείας στο Παρίσι.

Είναι εμπνευσμένο από την περίφημη μπαλάντα του Γκαίτε και είναι ένα τέλειο υπόδειγμα προγραμματικής μουσικής, που διατηρεί απόλυτη μουσική αυτοτέλεια. Η ιστορία της μπαλάντας είναι γνωστή. Ο μαθητευόμενος μάγος, βρίσκοντας την ευκαιρία από την απουσία του δασκάλου του, χρησιμοποιεί τη μαγική φόρμουλα, που άκουσε από το δάσκαλό του, διατάζει τη σκούπα τη σκούπα να φέρει νερό από τον ποταμό. Η σκούπα υπακούει, αλλά σε λίγο το νερό έχει πλημμυρίσει τα πάντα. Απελπισμένος ο μαθητής προσπαθεί μάταια να τη σταματήσει. Του διαφεύγει όμως η φόρμουλα που χρειάζεται.

Στην απελπισία του κόβει τη σκούπα σε δύο, μα εκείνη εξακολουθεί το έργο της και μάλιστα με τα δυο της κομμάτια. Στην επίκλησή του για βοήθεια παρουσιάζεται μπροστά του ο δάσκαλος, που σώζει την κατάσταση.

Σπάνια μουσικό έργο, «Ο μαθητευόμενος μάγος» εκφράζει τόσο παραστατικά την προγραμματισμένη ιστορία, ενώ ταυτόχρονα διατηρεί ακέραιο το καθαρό μουσικό της ενδιαφέρον.

Σόλων Μιχαηλίδης

FRANCIS POULENC (1899-1963)

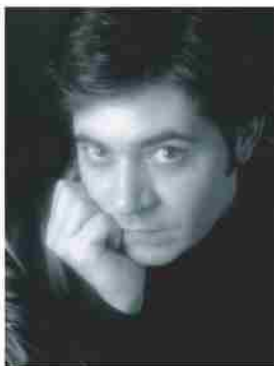
«Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑΡ, ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΕΛΕΦΑΝΤΑ» ΓΙΑ ΑΦΗΓΗΤΗ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ (σε ενορχήστρωση J. Francaix)

Κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψης στην πόλη Brive-la-Gaillarde, το 1940, ο Poulenc έγραψε ένα μικρό κομμάτι για τα παιδιά του ξαδέρφου του και τους μικρούς τους φίλους. Το έργο είχε τη μορφή της μουσικής επένδυσης στο δημοφιλές εικονογραφημένο παραμύθι του Jean de Bruhoff «Η ιστορία του Μπαμπάρ, του μικρού ελέφαντα». Το παραμύθι μιλά για τον Μπαμπάρ, έναν μικρό ελέφαντα, που χάνει ξαφνικά τη μητέρα του, την οποία σκοτώνουν κυνηγοί. Μόνος, χωρίς στήριγμα, ο μικρός Μπαμπάρ φεύγει για τη μεγάλη πόλη, όπου βρίσκει αγάπη και ζεστασιά κοντά σε μια ηλικιωμένη κυρία. Θα μάθει πολλά από τους ανθρώπους, αλλά δεν θα ξεχάσει ποτέ τη χώρα των ελεφάντων. Όταν ο Άρθουρ και η Σελέστ, τα ξαδερφάκια του, βρίσκουν τα ίχνη του, ο Μπαμπάρ αποφασίζει να επιστρέψει μαζί τους για να παντρευτεί τη Σελέστ και να γίνει βασιλιάς των ελεφάντων.

Η μουσική του Πουλένκ για την «Ιστορία του Μπαμπάρ, του μικρού ελέφαντα» ολοκληρώθηκε το 1945. Είναι αρχικά γραμμένη για αφηγητή και πιάνο, προσφέροντας μια σειρά περιγραφικών μέρη, που αναδεικνύουν τη δεξιότητά του πιανίστα και θεωρούνται από τα πιο γοητευτικά κομμάτια για πιάνο.

Το 1962 ο Jean Francaix ενορχήστρωσε την αρχική εκδοχή του Poulenc για μεγάλη συμφωνική ορχήστρα κι έτσι ο Μπαμπάρ έγινε αγαπημένο μουσικό παραμύθι σε όλο τον κόσμο.

Σόλων Μιχαηλίδης

DANIEL MONTANÉ

διευθυντής ορχήστρας

Γεννημένος στην Βαρκελώνη, ο Daniel Montané σπούδασε διεύθυνση ορχήστρας και σύνθεση στο Graz (Αυστρία) από όπου και αποφοίτησε με ειδική διάκριση.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών του εμφανίστηκε δίπλα σε διάφορες ορχήστρες στη Σλοβενία, στην Ουγγαρία, στην Αυστρία και στην Ισπανία. Το 2001, η "Deutsche Bank" τού απένειμε διετή υποτροφία μεταπτυχιακών σπουδών.

Το 2003 απέσπασε το πρώτο βραβείο στον Διαγωνισμό Νέων Διευθυντών Ορχήστρας που διοργάνωσε η Ορχήστρα της Γρανάδα (Orquesta Ciudad de Granada). Έκανε το ντεμπούτο του ως μαέστρος με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα "Robert Schumann" στην όπερα του Σαίμνιτς (Γερμανία) με το έργο του J. Offenbach "Hoffmanns Erzählungen".

Από το 2004 ο Daniel Montané εμφανίζεται τακτικά ως βοηθός διευθυντή ορχήστρας στο "Gran Teatre del Liceu" της Βαρκελώνης, όπου έχει συνεργαστεί στο παρελθόν με μαέστρους, όπως, μεταξύ άλλων, τους J .L. Cobos, B. De Billy, A. Ros Marba, J. Pons, G. Carella και H. Bicket.

Τα τελευταία χρόνια σημείωσε μεγάλη επιτυχία διευθύνοντας τη συναυλία που έδωσε η διάσημη σοπράνο Fiorenza Cedolins στο "Palacio de la Opera" της Κορούνια, (Ισπανία). Πρόσφατα διηύθυνε την "Traviata" στην Όπερα της Βρέμης (Γερμανία).

ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

πιάνο-αφήγηση

Ο Χρίστος Παπαγεωργίου γεννήθηκε το 1967. Αποφοίτησε από το Ωδείο Αθηνών με Α' βραβείο και ειδική διάκριση στο πιάνο και στη σύνθεση (τάξη Βατικιώτη και Περικλή Κούκου αντίστοιχα), παρακολουθώντας παράλληλα μαθήματα σύνθεσης με τον Γιάννη Ανδρέου Παπαϊωάννου και, αργότερα, ενορχήστρωσης με τον Κώστα Κλάββα και διεύθυνσης ορχήστρας με τον Ραφαήλ Πυλαρινό. Ως υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση συνέχισε τις σπουδές του στην Royal Academy of Music, αποσπώντας τους μεταπτυχιακούς τίτλους Master in Music, Diploma of Advanced Studies, Licentiate Piano Teaching. Επίσης, κέρδισε, μεταξύ άλλων, το "Winniefred Christie Award" και το "Leverhume Trust Fellowship", παρακολουθώντας μαθήματα με τους Aaron Shore, Tamas Vasary, Andras Shiff, Fou Tsong, Menahem Pressler (πιάνο), Christopher Brown

(σύνθεση), Denise Ham (διεύθυνση ορχήστρας) και λαμβάνοντας, επιπλέον, το δίπλωμα Διεύθυνσης Ορχήστρας "LLCM" Thames Valley University.

Η καλλιτεχνική του δράση περιλαμβάνει παραγγελίες για σύνθεση ποικίλων έργων για συναυλίες, θέατρο και κινηματογράφο, διεθνείς εμφανίσεις ως σολίστ και παράλληλη έντονη εκπαιδευτική δραστηριότητα σε κρατικά ιδρύματα και σχολές, καθώς και στα MME.

Έχει τιμηθεί με πολλά διεθνή βραβεία, μεταξύ των οποίων το 1ο βραβείο του Διεθνούς Διαγωνισμού Σύνθεσης "2 Agosto" στην Μπολόνια της Ιταλίας.

Μουσική του Χρίστου Παπαγεωργίου παρουσιάζεται από σημαντικούς καλλιτέχνες σε όλο τον κόσμο.

Στην μέχρι σήμερα πορεία του έχει εμφανιστεί ως συνθέτης και πιανίστας- σολίστ στα σημαντικότερα μουσικά κέντρα του κόσμου, όπως είναι τα Carnegie (Weil) Hall (Νέα Υόρκη), Berlin Philharmonie (Γερμανία), Barbican Hall, Queen Elizabeth Hall, Wigmore Hall (Λονδίνο), στις αίθουσες Codaira Hall, Casals Hall και Kioi Hall (Τόκιο), Rudolfinum Dvorak Hall (Πράγα), στο Kensington Palace, παρουσία του Πρίγκιπα Michael of Kent, στο St James Palace, παρουσία του Πρίγκιπα της Ουαλλίας Καρόλου, και στα Μέγαρα Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης. Έχει συμπράξει με σημαντικές ορχήστρες, όπως είναι η Philharmonia του Λονδίνου, η Oxford Philomusica, η Orchestre Symphonique du Capitale de Toulouse, η Malaga Symphony Orchestra, η NHK της Ιαπωνικής Ραδιοτηλεόρασης, η Orchestra Sinfonica del Emiglia Romagna, η Orchestre Symphonique de Neuchatel, η Czeck Radio Symphony, οι London Soloists, η RAM Sinfonia, η Odessa Chamber Orchestra, η Ορχήστρα Καμεράτα των Φίλων της Μουσικής, η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, η Ορχήστρα Δωματίου Πατρών, η Συμφωνική Ορχήστρα Βόλου, κ.ά., συμπράττοντας με τους πλέον διακεκριμένους Έλληνες μαέστρους, καθώς επίσης και με ξένους μαέστρους, όπως ο Michel Plasson, ο Philippe Entremont, κ.ά.

Έχει ηχογραφήσει ως σολίστ και συνθέτης για διεθνή τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά κανάλια, όπως το BBC, το Berlin Radio 3, το Swiss Radio, η RAI, το ARD, το Γ' Πρόγραμμα της EPA, κ.ά.

Αφιέρωσε ένα μέρος της δραστηριότητάς του στην ερμηνεία έργων για δύο πιάνο, όπου κατά τη διάρκεια της συνεργασίας του με τον Γιώργο Πέτρου στο Piano Duo, απέσπασαν πληθώρα διεθνών βραβείων σε Ιαπωνία, Ελβετία, Τσεχία, Αμερική, Αγγλία, Ιταλία και ηχογράφησαν το έργο του S. Rachmaninov για δύο πιάνο ("Paradisum").

Η Ένωση Ελλήνων Κριτικών Θεάτρου και Μουσικής τούς απένειμε για την εν γένει καλλιτεχνική τους δραστηριότητα το βραβείο του «Νέου Καλλιτέχνη της Χρονιάς» για το 1998.

Επί του παρόντος, πέρα από τις συνεχείς συνθετικές και σολιστικές του δραστηριότητες, παραδίδει σεμινάρια, διδάσκει στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου, στην Κρατική Σχολή Χορού και είναι παραγωγός της μουσικολογικής εκπομπής «Αναζητώντας την κυρία με τη Στρυχνίνη» του Τρίτου Προγράμματος της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και της ET1. Διατελεί καλλιτεχνικός διευθυντής του «Κεντρικού Ωδείου» και είναι επίσης μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών.

ΓΚΡΕΤΑ ΠΑΠΠΑ

βιολί

Η Γκρέτα Παππά γεννήθηκε στην Κορυτσά, όπου και ξεκίνησε τις σπουδές της στο βιολί, με καθηγήτρια την Χ. Σκέντου. Συνέχισε τις σπουδές της στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης, με καθηγητή τον Μίκη Μιχαηλίδη και πήρε και το δίπλωμά της με βαθμό «Άριστα παμψηφεί και Α' βραβείο».

Από το 1997 έως και το 2000 παρακολούθησε σεμινάρια βιολιού με τους καθηγητές Ara Malikian, Angel Stankov, Isabella Villa, Irina Dragneva, Martin Kos και Γιώργο Δεμερτζή.

Το 2001 έλαβε το Α' βραβείο στο Διαγωνισμό εγχόρδων του Σύγχρονου Ωδείου και το 2003 το Α' βραβείο σε Διεθνή Διαγωνισμό βιολιού «Ι. Πετρέλα» στα Τίρανα.

Έχει εμφανιστεί ως σολίστ με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης στο Διαγωνισμό της Μακεδονικής Καλλιτεχνικής Εταιρίας «Τέχνη», καθώς και την Ορχήστρα Νέων του Σύγχρονου Ωδείου σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας και στο εξωτερικό.

Από το 2002 είναι μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, ενώ από το 2006 είναι φοιτήτρια στο τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης (τμήμα βιολιού) του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, με καθηγητή τον Δημήτρη Χανδράκη.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός
Κάρολος Τρικολίδης

Α' Βιολιά
Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμογλου

Κορυφαίοι Α'
Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti
Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Στράτος Κακάμπουρας
Έκτορας Λάμπας
Γιώργος Γαρυφαλλάς

Β' Βιολιά
Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ντάρια Κάτσιου
Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Αρχοντής
Αλκέτας Τζιαφέρης
Tutti
Μίμης Τοπτσιδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Μικέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μυσιρλή

Βιόλες
Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς

Βιολοντσέλα
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Σαΐτης
Απόστολος Χανδράκης
Tutti
Ανθούλα Κοντογιαννάκη
Γεώργιος Μανώλας
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσο

Κοντραμπάσο
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Γράλιστας
Χαρόλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδα Κυρίδης
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

Φλάουτα
Κορυφαίοι Α'
Νικόλαος Δημόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Γεώργιος Κανάτσο
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
Tutti
Νίκος Κουκής

Όμπος
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ραζάκοβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης
Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα
Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
Κορυφαίοι Β'
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

Φαγκότα
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης
Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

Κόρνα
Κορυφαίοι Α'
Μανώλης Ιορδανίδης
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Κορυφαίοι Β'
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζό
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Τρομπέτες
Κορυφαίοι Α'
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσκας

Tutti
Γιάννης Σισμανίδης
Δημήτρης Κουρατζίνος

Τρομπόνια
Κορυφαίοι Α'
Φίλημων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
Κορυφαίοι Β'
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
Tutti
Ευάγγελος Μπατάς

Τούμπα
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Τηνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

Τύμπανα
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης

Κρουστά
Κορυφαίος Β'
Κώστας Χανής
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

Άρπα
Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

Πιάνο
Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ.
αναφέρονται
με σειρά αρχαιότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:
Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτές Εφόρου Κ.Ο.Θ.:
Γκρέτα Παπά
Στράτος Κακάμπουρας

Φροντιστές:
Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμπής